

Vršovice 14.10.2012

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách, při kterých smíme naslouchat Božím slovu a chválit a děkovat Hospodina za všechno, co nám dává i za to, že nás provází po své cestě.

Píseň: 161 sl.1

Introit: Co jsme slýchali a o čem víme, to, co nám otcové vyprávěli, nebudeme tajit jejich synům. Budeme vyprávět budoucímu pokolení o Hospodinových chvályhodných činech, o mocných skutcích a dívech, jež konal.

Ž 78,2-4

Píseň: 119 I

Modlitba: Pane Bože, dnes se chceme ptát, jak poznávat Tvoji cestu, jak nebloudit. Vyznáváme, že to není snadné. Že je mnoho věcí a událostí, ze kterých jsme smutní, ze kterých máme strach, které nezvládáme. Ať už jsme malí nebo velicí.

A chceme moc děkovat, že smíme i v takových chvílích chválit. Že ve všem, co prožíváme, všude, kde jsme, smíme vědět, že Ty jsi s námi. Že Ti nejsme lhostejní. Že Ti nejsou lhostejní lidé okolo nás. Děkujeme, že se smíme opírat o zvěst o Ježíši z Nazareta nejen jako o směřování našeho života. Ale především, že smíme žít v jistotě, žes v něm, jako v našem Spasiteli, nabídl život každému člověku.

Vzdáváme Ti chválu a prosíme, aby Tvá chvála zaznívala po celém světě.

Amen.

Čtení: Ex 19,1-8

Píseň: S216

Text: Ex 20,1-3

Haleluja. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou! Haleluja. (Psa 138:8 CEP)

Milé děti, milí dospělí. Mám tu dvě loutky. A ty loutky jsou z pohádky. Řeknete mi, kdo by to tak mohl být? No, když je toto Jeníček, tak ta holčička bude Mařenka. A já vám dnes povím jejich příběh trochu jinak. Tak, jak ho napsal pan Hrubín ve svém Špalíčku pohádek.

Jeníček a Mařenka žili v chalupě v hlubokém lese. Jejich tatínek byl totiž drvoštěp. Občas chodil do vesnice nabídnout dříví sedlákům a děti zůstávaly samy doma. To je pak tatínek prosil:

„Buďte hodné, jako jste byly vždycky, když jsem byl pryč.“ „Nikam z

chaloupky nechodte, zítra se vrátím", dodával.

Ale jednou se nevrátil. Ani druhý, ani třetí, ani čtvrtý den. Děti najednou byly samy. Co měly dělat?

„Co jestli se tatínkovi něco stalo, Jeníčku?“ „Tak ho půjdeme hledat.“

Jenže - děti bydlely v lese. A v lese se dá zabloudit.

Ale Jeníček něco objevil. Večer před tím, než vyrazily na cestu, našel u pramene křemínky. To jsou kameny, které se ve světle měsíce lesknou. A Jeníček si jich nabral plné kapsy a napadlo ho je cestou házet na zem.

Děti vyrazily brzy ráno, ale i když šly celý den, tatínka neobjevili. A najednou se setmělo a Mařenka měla strach.

„Jak jen se dostaneme domů, Jeníčku?“

Jak se dostaly domů? No přece podle těch křemínků!

„Mařenko, neboj se, já jsem házel křemínky a jak na ně svítí měsíc, tak nám budou ukazovat cestu.“

A skutečně cestu domů našly. I v noci.

Ale druhý den se znovu vydaly na cestu - a Jeníček na křemínky zapomněl.

Děti, mě to nejde na rozum. Jak je možné, že na ně zapomněl? Jak je možné, že po té zkušenosti, že jim tak pomohly, na ně Jeníček zapomněl. On sypal drobečky chleba. Ale ty nesvítily. A děti zabloudily.

#### Píseň: S96

To, co nám Ondřej četl, připomíná hodně známé vyprávění. Hodně známý příběh. O tom, jak Pán Bůh vysvobodil svůj lid z Egyptské země. Jak ono to bylo, pamatujete se?

(faraon) Na trůn nastoupil zlý král, zlý faraon a rozhodl se zničit Boží lid, Izrael. Pamatujete? Chtěl nechat zabít všechny právě narozené kluky.

Jak to dopadlo? Porodní báby faraonův příkaz odmítly uskutečnit. (košík) Jeden malý kluk, Mojžíš, byl dokonce zachráněn tak zvláště, že byl nakonec vychován na královském dvoře samotného faraona. Ale celé se to

nějak zamotalo, Mojžíš utekl. Jenže - Pán Bůh si ho povolal zpět. (keř)

A Mojžíš spolu se svým bratrem se přeli s faraonem o Boží lid. Pustíš ho, nebo nepustíš. To jsou ty slavné egyptské rány. Nakonec faraon ustoupil a Izraelci se chystali na cestu. (beránek) Slavně slavili hod beránka. Aby nezapomněli, co všechno pro ně Pán Bůh udělal.

Vydali se na cestu. Najednou se před nimi otevřela cesta domů. Do země, kterou už kdysi slíbil Hospodin Abrahamovi. Myslíte, že je možné

zapomenout na to všechno, co pro ně Pán Bůh udělal? To přece není možné, to je určitě po celou dobu jejich putování povzbuzovalo, to jim určitě ukazovalo cestu. Tak, jako Jeníčkovi a Mařence ty křemínky. Ale jakoby na tom nezáleželo. Vždyť Jeníček zapomněl na křemínky během jednoho dne. A tak začali zapomínat i Izraelci.

A já vám, děti, přiznám, že zapomínám i já. Že zapomínáme i my. Tolik věcí pro nás Pán Bůh udělal, tolik lidských osudů i věcí kolem nás nám to připomíná - a přece zapomínáme. Zapomínáme na to, že se o nás Pán Bůh stará. Co s tím? Zabloudí Boží lid? Dojde do zaslíbené země. Najdou Jeníček a Mařenka cestu domů? Nezabloudíme i my?

Píseň: S286

Tak, co teď s tím, když Boží lid pořád zapomínal? Když stále bloudil? Podívejte se na to bludiště? Jak jenom takovým bludištěm můžete trefit na druhou stranu? Co byste poradili?

No ano, nejlepší by byly šipky. Abychom se v tom bludišti nezamotali. A přesně takové šipky připravil Pán Bůh pro svůj lid. Nabídl jim svůj Zákon. Nabídl jim Desatero přikázání, ze kterých jsme si přečetli pouze začátek. „Když podle těchto šipek nepůjdete, tak zabloudíte“, mohli slyšet od Mojžíše. A oni slíbili, že skutečně podle nich půjdou, že zabloudit nechtějí.

Stačí to? Co myslíte? Najdou cestu?

Jeníček s Mařenkou tu cestu domů našli, ale museli po ní hodně utíkat. Víte proč? On to má pan Hrubín trochu jinak.

„Jeníček sebral poslední síly, Mařenka nabrala dechu a utíkali, jako by jim paty hořely. Na chvílku zmizeli bábě a dědkovi z očí.“

Prostě, na té cestě k domovu to nebylo tak jednoduché. Honili je dědek s bábou. Ani ten Boží lid to neměl nijak jednoduché. Na jeho cestě bylo hodně překážek. A největší z těch překážek byl strach. A tady nestačí jen vědět, co dělat nebo jak dělat. Když máme strach, potřebujeme povzbudit. A proto na začátku těch směrovek, na začátku desatera, slyšíme: „ Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne.“ (Exo 20:2-3 CEP)

A to je to důležité, s čím měli vyrazit Izraelci na cestu. Co si především měli neustále připomínat, aby nezabloudili. Pán Bůh byl s nimi, zachránil je a je s nimi stále. A to si máme připomínat i my. Jak vy

děti, tak my dospělí. Pán Bůh je s námi. Immanuel.

Amen.

Píseň: S401

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Poznávej Hospodina na všech svých stezkách, On sám napřímí tvé stezky. Nebuď moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát.

Př. 3,1-7

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 168